



Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2020. gada 22. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā zivsaimniecības politika – Regula (EK) Nr. 1198/2006 – 55. panta 1. punkts – Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF) līdzfinansējums – Izdevumu atbilstība – Nosacījums – Atbalsta saņēmēju faktiski izdevumi – Jēdziens

Lietā C-814/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā sociālekonomisko lietu apelācijas tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 18. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 21. decembrī, tiesvedībā

Ursa Major Services BV

pret

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un A. Kumins [*A. Kumin*] (referents),

ģenerālvokāts: E. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *M. Noort*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *F. Moro* un *K. Walkerová*, kā arī *S. Noë*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu (OV 2006, L 223, 1. lpp.) 55. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Ursa Major Services BV* (turpmāk tekstā – “*UMS*”) un *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit* (lauksaimniecības, dabas un pārtikas kvalitātes ministrs, Nīderlande) (turpmāk tekstā – “ministrs”) par lūgumu grozīt lēmumu par subsīdijas piešķiršanu kādam zivsaimniecības nozarē īstenojamam projektam.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1198/2006

- 3 Regulas Nr. 1198/2006 16. apsvērumā ir teikts:

“Lai stiprinātu Kopienas resursu sviras efektu, pēc iespējas vairāk atbalstot privātos finansēšanas avotus, un lai vairāk ievērotu darbību rentabilitāti, no [Eiropas Zivsaimniecības] fonda pieejamās palīdzības formām būtu jābūt dažādām un, lai veicinātu Kopienas interesi, palīdzības likmēm būtu jābūt diferencētām, iedrošinot lietot plaša diapazona finanšu resursus un ierobežojot [Eiropas Zivsaimniecības] fonda iemaksas, tādējādi sekmējot atbilstošas palīdzības formas pielietošanu.”

- 4 Šīs regulas 1. pantā “Darbības joma” ir noteikts:

“Ar šo regulu izveido Eiropas Zivsaimniecības fondu (turpmāk – “EZF”) un nosaka Kopienas atbalsta sistēmu zivsaimniecības nozares, zivsaimniecības apvidu un iekšzemes ūdeņu zvejas ilgtspējīgai attīstībai.”

- 5 Minētās regulas 3. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā regulā ir lietotas šādas definīcijas:

[..]

l) “atbalsta saņēmējs”: fiziskā vai juridiskā persona, kas ir valsts atbalsta tiešā saņēmēja;

[..].”

- 6 Regulas Nr. 1198/2006 52. pantā “Valsts atbalsta intensitāte” ir noteikts:

“Valsts atbalsta maksimālā intensitāte ir noteikta II pielikumā.”

- 7 Šīs regulas 54. pantā “Kumulācijas aizliegums” ir paredzēts:

“Izdevumus, ko līdzfinansē no EZF, neatbalsta no citiem Kopienas finanšu instrumentiem.”

8 Saskaņā ar minētās regulas 55. pantu “Izdevumu atbilstība”:

“1. Izdevumi ir atbilstīgi EZF ieguldījumam, ja atbalsta saņēmēji tos faktiski veikuši laikposmā no dienas, kad darbības programma iesniegta [Eiropas] Komisijai, vai no 2007. gada 1. janvāra – atkarībā no tā, kura diena ir agrāk, – līdz 2015. gada 31. decembrim. Līdzfinansētās darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības sākuma dienas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ieguldījumu natūrā, amortizācijas izmaksas un vispārējās izmaksas var uzskatīt par izdevumiem, ko atbalsta saņēmēji maksājuši, īstenojot darbības, ar šādiem nosacījumiem:

- a) saskaņā ar 4. punktu pieņemtie atbilstības noteikumi paredz šādu izdevumu atbilstību;
- b) izdevumu apjoms ir pamatots ar grāmatvedības dokumentiem, kuru pierādījuma vērtība ir līdzvērtīga rēķiniem;
- c) attiecībā uz ieguldījumu natūrā EZF līdzfinansējums nepārsniedz atbilstīgo izdevumu kopapjomu, atskaitot šāda ieguldījuma vērtību.

[..]

4. Noteikumus par izdevumu atbilstību paredz valstu līmenī, ņemot vērā šajā regulā paredzētos izņēmumus. Tie attiecas uz visiem izdevumiem, kas deklarēti saistībā ar darbības programmu.

[..]”

9 Regulas Nr. 1198/2006 59. pantā “Vadošās iestādes funkcijas” ir noteikts:

“Darbības programmas vadošā iestāde ir atbildīga par darbības programmas vadību un īstenošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, un jo īpaši tā:

[..]

- b) pārbauda līdzfinansēto ražojumu un pakalpojumu piegādi un to, vai atbalsta saņēmēju deklarētie darbību izdevumi ir faktiski veikti un atbilst Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem; [..]

[..]”

10 Šīs regulas 70. pantā “Vadība un kontrole” ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis ir atbildīgas par darbības programmu vadību un kontroli, jo īpaši veicot šādus pasākumus:

- a) nodrošinot, ka darbības programmas vadības un kontroles sistēmas izveidotas saskaņā ar 57.–61. pantu un ka tās darbojas efektīvi;

[..]”

11 Minētās regulas 78. panta “Izdevumu deklarācija” 1. punktā ir noteikts:

“Visas izdevumu deklarācijas attiecībā uz katru prioritāro virzienu un katru mērķi ietver to atbilstīgo izdevumu kopapjomu, ko maksājuši atbalsta saņēmēji, īstenojot darbības, un attiecīgo valsts ieguldījumu, kurš ir maksāts vai jāmaksā atbalsta saņēmējiem saskaņā ar nosacījumiem, kas reglamentē valsts ieguldījumu. Atbalsta saņēmēju veiktos izdevumus pamato ar kvitētiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma vērtību. [..]”

Regula (ES) Nr. 508/2014

- 12 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV 2014, L 149, 1. lpp.) 128. panta 1. punktā ir noteikts:

“Neskarot 129. panta 2. punkta noteikumus, Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006, (EK) Nr. 791/2007, (ES) Nr. 1255/2011 un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 103. pantu atceļ no 2014. gada 1. janvāra.”

- 13 Regulas Nr. 508/2014 129. panta 2. punktā ir noteikts:

“Šī regula neietekmē attiecīgo projektu turpināšanu vai grozīšanu, ieskaitot pilnīgu vai daļēju atcelšanu, līdz to slēgšanai vai tādas palīdzības turpināšanu vai grozīšanu, ieskaitot pilnīgu vai daļēju atcelšanu, kuru Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulām (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006, (EK) Nr. 791/2007 un (ES) Nr. 1255/2011 un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 103. pantu vai jebkuru citu tiesību aktu, kas piemērojams minētajai palīdzībai 2013. gada 31. decembrī un kas jāturpina piemērot šādiem projektiem vai palīdzībai.”

Nīderlandes tiesības

- 14 Lauksaimniecības, vides un pārtikas kvalitātes ministra 2007. gada 14. februāra *Regeling houdende regels inzake de verstrekking van subsidies door de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Regeling LNV-subsidies)* (Noteikumi par kārtību, kādā lauksaimniecības, vides un pārtikas kvalitātes ministrs piešķir atbalstu) – redakcijā, kas bija spēkā laikā, kad pastāvēja pamatlietā aplūkoti faktiskie apstākļi, – 1:9. pantā “Subsīdijas piešķiršanas pieteikuma iesniegšana” bija noteikts:

“[..]

2. Subsīdijas piešķiršanas pieteikuma projektam pievieno projekta plānu, kas ietver vismaz:

[..]

c) līdzsvarotu projekta budžetu vairākgadu posmam ar likviditātes plānu sadalījumā pa gadiem (ja projekta ilgums pārsniedz vienu gadu) un attiecīgiem paskaidrojumiem;

[..].”

- 15 Šo noteikumu 1:13. pants “Subsīdijas saņēmēja pienākumi projekta ietvaros” bija formulēts šādi:

1. Ja kāda projekta īstenošanai ir piešķirta subsīdija, subsīdijas saņēmējs šo projektu īsteno atbilstoši projekta plānam, kas ir lēmuma par subsīdijas piešķiršanu neatņemama sastāvdaļa.

[..]

3. Ministrs var dot savu piekrišanu starplaikā veiktām izmaiņām projekta plānā, izņemot gadījumus, kad:

a) attiecas uz projekta plānā izklāstītajiem mērķiem;

b) izraisa subsīdijas apmēra vai tā maksimālā apmēra palielinājumu, kādā saskaņā ar lēmumu par subsīdijas piešķiršanu var noteikt subsīdiju.

4. Iepriekš 3. punktā minētās piekrišanas gadījumā ministrs var grozīt lēmumu par subsīdijas piešķiršanu, kā arī subsīdijas saņēmējam uzliktos pienākumus.

[..]”

16 Minēto noteikumu 1:15. pantā “Atbilstīgas un neatbilstīgas izmaksas” bija paredzēts:

“1. Šādas izmaksas nav atbilstīgas subsīdijai:

- a) izmaksas, ko iestādes ir subsidējušas vai finansējušas – vai to dara joprojām – kādā citā saistībā;
- b) izmaksas, par kurām trūkst pierādījumu, ka tās būtu tieši attiecināmas uz subsidējamo darbību;
- c) parāda procenti;
- d) izmaksas saistībā ar darbībām, kuru veikšanā pārkāpti EK akti vai tiem piemērojamie dalībvalsts noteikumi.

[..]

4. Papildinot šajos noteikumos izklāstītos principus, ministrs, dodot 1:3. panta pirmajā daļā minēto [iespēju iesniegt subsīdijas piešķiršanas pieteikumu], var paredzēt precīzāku kārtību attiecībā uz subsīdijai atbilstīgām izmaksām.

[..]”

17 Minēto noteikumu 4. nodaļas “Zivsaimniecība” 4:33.i pantā “Subsīdijas apmērs” bija noteikts:

“1. Subsīdiju piešķir ne vairāk kā 60 % apmērā no atbilstīgajām izmaksām.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, subsīdijas apmērs nepārsniedz 40 % no tādām projektu atbilstīgajām izmaksām, kas minētas Regulas Nr. 1198/2006 II pielikuma 2. grupā un 4. grupā.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

18 *UMS* ir *Nederlandse Vissersbond* (Nīderlandes Zvejnieku federācija) meitassabiedrība; tā koordinē subsidējamus projektus zivsaimniecības nozarē. Ar vienu no šiem projektiem ir paredzēts sekmēt garneļu zvejas uzņēmumu ilgtspējīgus ieguldījumus jaunizstrādātā zvejas rīkā *seewing* (turpmāk tekstā – “aplūkojamais projekts”).

19 Pēc tam, kad *UMS* kāda fonda un deviņu zvejas uzņēmumu vārdā bija iesniegusi pieteikumu, ministrs ar 2012. gada 17. augusta lēmumu (turpmāk tekstā – “lēmums par subsīdijas piešķiršanu”) šim projektam piešķīra subsīdiju ar maksimālo apmēru 118 056 EUR, kas vienāds ar 60 % no atbilstīgajām izmaksām. Šo summu 50 % apmērā nodrošināja Frīzlandes province (Nīderlande) un 50 % apmērā – EZF.

20 Pārējās izmaksas, proti, izmaksas, kas radušās šīs subsīdijas saņēmējiem, bet kas nav uzskatāmas par atbilstīgām izmaksām, kā arī pārējos 40 % no atbilstīgajām izmaksām minētās subsīdijas saņēmējam nācās finansēt citādā veidā. Sākotnēji šīs pārējās izmaksas nācās finansēt iepriekš minētajam fondam un deviņiem zvejas uzņēmumiem. Taču vēlāk šis fonds, kā arī trīs no šiem deviņiem zvejas uzņēmumiem no aplūkojamā projekta izstājās. Lai šo projektu varētu turpināt, *UMS* vērsās pie

Visserijbedrijf J. Seepma (turpmāk tekstā – “*Seepma*”) un *VCU TCD BV* (turpmāk tekstā – “*VCU*”) – zvejas uzņēmumiem, kas jau bija iesaistījušies šajā projektā attiecīgi vietējā eksperta un *seewing* piegādātāja statusā un kas bija gatavi veikt finansiālu ieguldījumu. Tomēr saskaņā ar lēmumu par subsīdijas piešķiršanu tikai seši pārējie zvejas uzņēmumi saņēma šo subsīdiju, jo *Seepma* un *VCU* tika uzskatītas par trešajām personām, kas piedalās projektā.

- 21 Praktiski tas notika tā, ka par vietējā eksperta pakalpojumu sniegšanu izrakstītajos *Seepma* rēķinos summa tika samazināta par tā finansiālo ieguldījumu. Tādējādi *UMS* prasījums attiecībā pret *Seepma* saistībā ar nupat minētā apņemšanos veikt finansiālu ieguldījumu tika ieskaitīts pret *Seepma* prasījumu attiecībā pret *UMS* saistībā ar sniegtajiem pakalpojumiem. Tā rīkojoties, *UMS* samaksāja *Seepma* kopsommu, kas mazāka par izmaksām, kuras *Seepma* radušās saistībā ar aplūkojamo projektu. Attiecībā uz *VCU* ieskaits netika veikts, bet tika izrakstīti atsevišķi rēķini par *seewing* piegādi, ko *UMS* samaksāja *VCU*, kā arī rēķini par *VCU* finansiālo ieguldījumu, kurus nupat minētais samaksāja *UMS*.
- 22 Pēc tam, kad ministrs bija piešķīris attiecīgo subsīdiju, viņš pēc *UMS* lūguma izmaksāja atbalsta avansu, balstoties uz tā sagatavotajiem rēķiniem. Šo rēķinu vidū bija arī rēķini, kurus *Seepma* bija izrakstījis un adresējis *UMS* un attiecībā uz kuriem bija veikts iepriekš minētais ieskaits.
- 23 *UMS* ar 2015. gada 28. septembra vēstuli lūdza ministru finansējuma izmaiņu dēļ pieņemt aplūkojamā projekta budžeta un finansējuma kopsavilkumu, kas ir lēmuma par subsīdijas piešķiršanu neatņemama sastāvdaļa.
- 24 Ministrs ar 2016. gada 20. janvāra lēmumu šo lūgumu noraidīja, to pamatojot tā, ka *Seepma* un *VCU* bija nevis attiecīgās subsīdijas līdzpieteicēji vai līdzsaņēmēji, bet gan tikai partneri šajā projektā. Šajā ziņā viņš puda uzskatu, ka šādu partneru jeb trešo personu veikts finansiāls ieguldījums nav subsīdējams, jo šīs subsīdijas pieteicējam šīs izmaksas nebija jāsedz. Ministrs norādīja, ka tādēļ atbilstīgās izmaksas ir jāsamazina par projekta partneru jeb trešo personu finansiālo ieguldījumu minētajā projektā un ka līdz ar to ir jāsamazina arī piešķirtās subsīdijas apmērs.
- 25 Ar 2016. gada 21. jūlija lēmumu ministrs 2016. gada 20. janvāra lēmumā izklāstīto pamatojumu papildināja ar atsauci uz Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punktu, no kura izrietot, ka izmaksas ir atbilstīgas vienīgi tad, ja tās ir radušās pašam subsīdijas saņēmējam un tas pats tās ir sedzis.
- 26 *UMS* šo lēmumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā – *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā sociālekonomisko lietu apelācijas tiesa, Nīderlande). Minētā tiesa norāda, ka ministrs šo trešo personu finansiālo ieguldījumu iepriekš bija iekļāvis atbilstīgajās izmaksās. Taču, balstoties uz Komisijas sagatavoto informāciju, viņš savu nostāju mainīja.
- 27 Minētā tiesa jautā par to, vai, pirmām kārtām, Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir piemērojams attiecībām starp subsīdijas piešķirēju, proti, šajā gadījumā ministru, un subsīdijas saņēmēju vai arī šī norma attiecas tikai uz attiecībām starp Eiropas Savienību un attiecīgo dalībvalsti, un tādā gadījumā, lai konstatētu, vai aplūkojamā projekta izmaksas ir atbilstīgas, noteicošs būtu dalībvalsts tiesiskais regulējums. Tā pati tiesa norāda, ka šis regulējums tomēr neparedz, ka izmaksas nebūtu atbilstīgas tādēļ, ka tās segusi kāda trešā persona.
- 28 Otrām kārtām, pieņemot, ka Tiesa atbildētu, ka šī norma ir piemērojama attiecībām starp subsīdijas piešķirēju un tās saņēmēju, rastos jautājums, vai izdevumi, kurus sedz kāda trešā persona, attiecīgā gadījumā veicot ieskaitu, ir uzskatāmi par subsīdijas saņēmēja faktiskiem izdevumiem šā 55. panta 1. punkta izpratnē.
- 29 Trešām kārtām, iesniedzējtiesa precizē – ja no Tiesas atbildēm izrietētu, ka ministra interpretācija par Regulas Nr. 1198/2006 55. pantu ir pareiza, tai arī būs jāatbild uz jautājumu, vai var iedarbīgi atsaukties uz tiesiskās palāvbības aizsardzības principu, kā arī dalībvalstī nostiprināto tiesiskās drošības

principu – apstākļos, kad ministrs, piešķirot avansu, bija paudis uzskatu, ka trešo personu finansiālie ieguldījumi ir uzskatāmi par atbilstīgām izmaksām, bet pēc tam savu nostāju mainīja, ņemot vērā Komisijas atšķirīgu interpretāciju par šīm Savienības tiesību normām.

30 Šādos apstākļos *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā sociālekonomisko lietu apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir piemērojams attiecībām starp atbalsta piešķirēju, izskatāmajā lietā – ministru, un tā saņēmēju?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir piemērojams attiecībām starp atbalsta piešķirēju un tā saņēmēju, vai izdevumus, ko veic trešā persona (iespējams, ieskaita veidā), var uzskatīt par atbalsta saņēmēju faktiski veiktiem izdevumiem Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta izpratnē?
- 3) Gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka izdevumus, ko veic trešā persona (iespējams, ieskaita veidā), nevar uzskatīt par atbalsta saņēmēju faktiski veiktiem izdevumiem Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta izpratnē:
 - a) vai īstenošanas prakse, kad atbalsta piešķirējs trešo personu ieguldījumus sistemātiski ir uzskatījis par izdevumiem, ko Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta izpratnē ir faktiski veikuši atbalsta saņēmēji, nozīmē, ka ir jāuzskata, ka atbalsta saņēmējs nevarēja konstatēt atbalsta piešķirēja kļūdainu Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta interpretāciju, un tādēļ viņam ir tiesības saņemt piešķirto atbalstu, un
 - b) vai šādā gadījumā trešo personu ieguldījumi ir jāpieskaita izdevumiem, ko Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta izpratnē ir faktiski veikuši atbalsta saņēmēji (un tādēļ atbalstu nosaka lielākā apmērā), vai arī,
 - c) ņemot vērā tiesiskās palāvības aizsardzības un/vai tiesiskās drošības principu, nepamatoti piešķirtais atbalsts nav jāatprasa?
 - d) Vai šajā kontekstā kaut ko maina tas, ka atbalsta piešķirējs, kā izskatāmajā lietā, ir piešķiris atbalsta avansu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

31 Vispirms ir jānorāda, ka 2014. gada 1. janvārī Regula Nr. 1198/2006 tika atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 508/2014. Tomēr no nupat minētās regulas 128. panta 1. punkta – kopsakarā ar tās 129. panta 2. punktu – izriet, ka Regula Nr. 1198/2006 joprojām ir piemērojama projektiem, kas apstiprināti tās piemērojamības *ratione temporis* laikā, līdz to pabeigšanai. Līdz ar to projektam, par kuru ir runa pamatlietā, joprojām ir piemērojama nupat minētā regula.

Par pirmo jautājumu

32 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir piemērojams attiecībām starp tādu darbības programmas vadošo iestādi kā ministrs un EZF piešķirtas subsīdijas saņēmēju, tā ka uz šo normu varētu atsaukties, vēršoties pret šo saņēmēju.

33 Atbildot uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 288. panta otro daļu regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Tātad, ņemot vērā regulu normu raksturu un to funkciju Savienības tiesību avotu sistēmā, regulu normas vispār ir nepastarpināti piemērojamas valstu tiesību sistēmās, un valsts iestādēm nav nepieciešams īstenot piemērošanas pasākumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 12. aprīlis, Komisija/Dānija, C-541/16, EU:C:2018:251, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 34 Ciktāl tas nepieciešams dažu regulas normu īstenošanai, dalībvalstis var noteikt pasākumus regulas piemērošanai, ja tie netraucē tās tiešajai piemērojamībai, neapslēpj tās Savienības tiesību akta raksturu un ja ar tiem tiek noteikts, kā izmantojama ar šo regulu piešķirtā rīcības brīvība, tomēr ievērojot šo normu ietvarus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 12. aprīlis, Komisija/Dānija, C-541/16, EU:C:2018:251, 27. un 28. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 35 Šajā ziņā, atsaucoties uz attiecīgajām regulas normām, kuras interpretējamās, ņemot vērā tās mērķus, ir jānosaka, vai ar tām tiek aizliegts, likts vai atļauts dalībvalstīm veikt noteiktus piemērošanas pasākumus un – it īpaši pēdējā minētajā gadījumā – vai attiecīgais pasākums ietilpst katrai dalībvalstij atzītās rīcības brīvības robežās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 12. aprīlis, Komisija/Dānija, C-541/16, EU:C:2018:251, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 36 Ir arī jāatgādina, ka visas Savienības tiesību normas, kas atbilst nosacījumiem, kuri tiek prasīti tiešas iedarbības esamībai, ir saistošas visām dalībvalstu iestādēm, proti, ne tikai valstu tiesām, bet arī visām administratīvajām iestādēm, ieskaitot decentralizētās iestādes, un šīm iestādēm ir pienākums tās piemērot (spriedums, 2019. gada 5. marts, *Eesti Pagar*, C-349/17, EU:C:2019:172, 90. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Proti, saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru gan valsts administratīvajām, gan tiesu iestādēm, kam atbilstoši savai attiecīgajai kompetencei ir jāpiemēro Savienības tiesību normas, ir pienākums nodrošināt šo normu pilnīgu iedarbību (spriedums, 2019. gada 5. marts, *Eesti Pagar*, C-349/17, EU:C:2019:172, 91. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Attiecībā uz Regulu Nr. 1198/2006 ir jānorāda, ka saskaņā ar tās 70. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis ir atbildīgas par darbības programmu vadību un kontroli, konkrētāk, tās nodrošina, ka darbības programmas vadības un kontroles sistēmas tiek izveidotas atbilstoši šīs regulas 57.–61. pantam.
- 39 Šajā ziņā no minētās regulas 59. panta b) punkta izriet, ka darbības programmas vadošajai iestādei ir pienākums pārbaudīt, vai atbalsta saņēmēja deklarētie darbības izdevumi ir radušies faktiski un vai tie atbilst Savienības tiesību normām un attiecīgās valsts noteikumiem.
- 40 Attiecībā uz noteikumiem par izdevumu atbilstību Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 4. punktā ir noteikts, ka tos ievieš attiecīgā dalībvalsts, ņemot vērā šajā regulā paredzētos izņēmumus. Minētās regulas 55. panta 1. punkts, kurā paredzēts, ka izdevumi ir uzskatāmi par atbilstīgiem EZF līdzfinansējumam vienīgi tad, ja atbalsta saņēmējam tie faktiski radušies laikposmā no dienas, kad darbības programma iesniegta Komisijai, vai no 2007. gada 1. janvāra – atkarībā no tā, kura diena iestājusies agrāk, – līdz 2015. gada 31. decembrim, ir uzskatāms par šādu izņēmumu. Proti, ja vien tādās Savienības tiesību normās kā tās pašas regulas 55. panta 2. punkts nav noteikts citādi, šī norma liedz izdevumus, kuri neatbilst minētajām prasībām, uzskatīt par atbilstīgiem EZF līdzfinansējumam.
- 41 Līdz ar to, lai arī saskaņā ar Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 4. punktu dalībvalstīm ir pienākums ieviest noteikumus par izdevumu atbilstību, tām atzītā rīcības brīvība ir ierobežota ar šīs regulas 55. panta 1. punktu, kas satur a) ziņā ir beznosacījuma un pietiekami precīza norma, un tādējādi ir izpildīti nepieciešamie nosacījumi, lai tas radītu tiešu iedarbību.
- 42 Proti, ar to, ka Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punktā ir paredzēts, ka konkrēti izdevumi ir atbilstīgi EZF līdzfinansējumam, ja atbalsta saņēmējam tie faktiski radušies šajā normā minētajā laikposmā, tajā nepārprotami ir formulēta prasība, kas nav pakārtota nevienam diskrecionāram īstenošanas pasākumam, un dalībvalstīm rīcības brīvība ir vienīgi šīs regulas 55. panta 2. punktā minētajos apstākļos, kuri šajā gadījumā tomēr nav nozīmīgi.

- 43 Līdz ar to, ja deklarētie izdevumi ir reglamentēti Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punktā, dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pienākums, tieši pamatojoties uz to, paredzēt prasību, ka šie izdevumi ir atbalsta saņēmējam faktiski radušies izdevumi šīs normas izpratnē.
- 44 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams attiecībām starp darbības programmas vadošo iestādi un no Eiropas Zivsaimniecības fonda piešķirtas subsīdijas saņēmēju un ka līdz ar to uz šo normu var atsaukties, vēršoties pret šo atbalsta saņēmēju.

Par otro jautājumu

- 45 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai naudas summa, par kādu izrakstīts rēķins EZF piešķirtas subsīdijas saņēmējam un ko samaksājis šis atbalsta saņēmējs, var tikt uzskatīta par faktiskiem izdevumiem Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta izpratnē, lai gan trešā persona, kas izrakstījusi šo rēķinu, ir veikusi arī finansiālu ieguldījumu subsidētājā projektā, proti, vai nu veicot ieskaitu starp tā prasījumu pret minēto atbalsta saņēmēju un atbalsta saņēmēja prasījumu pret to saistībā ar tā apņemšanos veikt ieguldījumu, vai arī izrakstot atsevišķu rēķinu.
- 46 Uzreiz ir konstatējams, ka Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta formulējums pats par sevi nesniedz atbildi uz šo jautājumu.
- 47 Proti, kā izriet no šīs normas redakcijas, it īpaši ņemot vērā to, ka izmantota frāze “faktiski veikuši”, tā var tikt interpretēta tādējādi, ka, lai konstatētu, vai konkrēti izdevumi ir atbilstīgi, ir jāņem vērā visas finansiālās plūsmas starp atbalsta saņēmēju un tā piegādātāju vai pakalpojumu sniedzēju, un līdz ar to atbilstīga ir vienīgi tāda summa, ko nupat minētais norādījis rēķinā pēc tā summas samazinājuma par savu finansiālo ieguldījumu. Tādējādi šis ieguldījums būtu uzskatāms par preces vai sniegtā pakalpojuma cenas samazinājumu.
- 48 Tomēr Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta formulējumu var saprast arī tādējādi, ka apstākļi, ka pastāv piegādātāja vai pakalpojuma sniedzēja prasījums attiecībā pret atbalsta saņēmēju un ka nupat minētais to ir apmierinājis, ir pietiekams, lai secinātu, ka tas šos izdevumus ir “faktiski veicis”, un apstākļi, ka paralēli ir veikts finansiāls ieguldījums, šajā ziņā nav nozīmīgs.
- 49 Tomēr saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskajā regulējumā, kurā šī norma ietverta, izvirzītie mērķi (spriedumi, 2005. gada 7. jūnijs, *VEMW u.c.*, C-17/03, EU:C:2005:362, 41. punkts un tajā minētā judikatūra, 2014. gada 24. jūnijs, *Parlaments/Padome*, C-658/11, EU:C:2014:2025, 51. punkts, un 2019. gada 19. septembris, *Gesamtverband Autoteile-Handel*, C-527/18, EU:C:2019:762, 30. punkts).
- 50 Attiecībā uz Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta kontekstu ir jānorāda, ka, izņemot šīs regulas 54. pantā minēto nosacījumu, ka EZF līdzfinansētos izdevumus neatbalsta no citiem Savienības finanšu instrumentiem, minētā regula neliedz EZF piešķirtas subsīdijas saņēmējam pieņemt trešo personu ieguldījumus, lai ar tiem segtu ar attiecīgo projektu saistītos izdevumus.
- 51 Pretēji iesniedzējtiesas apsvērumiem no Regulas Nr. 1198/2006 52. panta nevar izsecināt, piemēram, to, ka projekts varētu tikt finansēts vienīgi no publiskā atbalsta, no vienas puses, un EZF piešķirtas subsīdijas saņēmēja pašu kapitāla, no otras puses. Proti, ar šo pantu ir paredzēts tikai ierobežot publiskā līdzfinansējuma kopsommu, neskarot attiecīgā projekta finansēšanas kārtību.

- 52 Turklāt Regulā Nr. 1198/2006 nav noteikts, ka izdevumu atbilstība būtu jebkādā veidā atkarīga no konkrēta projekta finansējuma veida, un līdz ar to šādas subsīdijas saņēmēja izvēlētie izdevumu finansēšanas veidi neietekmē to, vai nupat minētie ir atbilstīgi EZF līdzfinansējumam. Tātad apstākļi, ka trešā persona veic finansiālu ieguldījumu, pats par sevi nav nozīmīgs, lai konstatētu, kādā apmērā minētajam atbalsta saņēmējam ir radušies faktiski izdevumi šīs regulas 55. panta 1. punkta izpratnē.
- 53 Jebkāda citāda interpretācija būtu pretrunā Regulā Nr. 1198/2006 izvirzītajiem mērķiem, ciktāl no tās 16. apsvēruma izriet, ka pēc iespējas būtu jāizvēlas privāti finansējuma avoti un būtu jāveicina izmantoto finansiālo resursu dažādošana.
- 54 Šajos apstākļos fakts, ka pastāv piegādātāja vai pakalpojuma sniedzēja prasījums pret EZF piešķirtas subsīdijas saņēmēju un ka šis atbalsta saņēmējs šo prasījumu ir apmierinājis, ir pietiekams, lai secinātu, ka tas šos izdevumus ir “faktiski veicis” Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta izpratnē, un fakts, ka šī trešā persona ir veikusi arī finansiālu ieguldījumu subsidētajā projektā, nav nozīmīgs.
- 55 Šādā kontekstā ir vienalga, kādā veidā ir veikts attiecīgais finansiālais ieguldījums. Tas var notikt, piemēram, no minētajam atbalsta saņēmējam izrakstīta rēķina summas atskaitot nupat minētā prasījumu pret trešo personu saistībā ar tās apņemšanos iesaistīties projektā, proti, veicot tā ieskaitu pret šīs trešās personas prasījumu attiecībā pret atbalsta saņēmēju par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu. Tomēr, kā paredzēts Regulas Nr. 1198/2006 78. panta 1. punktā, ikviens izdevumu postenis un ikviens ieguldījums ir pienācīgi jāpamato ar kvitētiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma statusu, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 56 Šajā ziņā minētajai tiesai, izskatot tai iesniegtos apliecinājošos dokumentus, citastarp ir jāpārbauda, vai tik tiešām ir noticis finansiāls ieguldījums attiecīgajā projektā, kas neietekmē to izdevumu apjomu, kuri radušies faktiski Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkta izpratnē, vai tomēr runa ir par piegādātu preču vai sniegta pakalpojuma cenas atlaidi, kas izraisa EZF piešķirtās subsīdijas saņēmējam faktiski radušos izdevumu samazinājumu.
- 57 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka naudas summa, par kādu Eiropas Zivsaimniecības fonda piešķirtas subsīdijas saņēmējam ir izrakstīts rēķins, ko tas apmaksājis, var tikt uzskatīta par faktiski veiktiem izdevumiem šīs tiesību normas izpratnē, pat ja trešā persona, kas izrakstījusi šo rēķinu, ir veikusi arī finansiālu ieguldījumu subsidētajā projektā, proti, vai nu veicot ieskaitu starp tā prasījumu pret atbalsta saņēmēju un atbalsta saņēmēja prasījumu pret to saistībā ar tā apņemšanos veikt ieguldījumu, vai arī izrakstot atsevišķu rēķinu – ja vien attiecīgie izdevumi un ieguldījumi ir pienācīgi apliecināti ar kvitētiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma statusu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par trešo jautājumu

- 58 Ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, uz trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 59 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu 55. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams attiecībām starp darbības programmas vadošo iestādi un no Eiropas Zivsaimniecības fonda piešķirtas subsīdijas saņēmēju un ka līdz ar to uz šo normu var atsaukties, vēršoties pret šo atbalsta saņēmēju.**
- 2) **Regulas Nr. 1198/2006 55. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka naudas summa, par kādu Eiropas Zivsaimniecības fonda piešķirtas subsīdijas saņēmējam ir izrakstīts rēķins, ko tas apmaksājis, var tikt uzskatīta par faktiskiem izdevumiem šīs tiesību normas izpratnē, ja trešā persona, kas izrakstījusi šo rēķinu, ir veikusi arī finansiālu ieguldījumu subsidētājā projektā, proti, vai nu veicot ieskaitu starp tā prasījumu pret atbalsta saņēmēju un atbalsta saņēmēja prasījumu pret to saistībā ar tā apņemšanos veikt ieguldījumu, vai arī izrakstot atsevišķu rēķinu – ja vien attiecīgie izdevumi un ieguldījumi ir pienācīgi apliecināti ar kvitētiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem ar līdzvērtīga pierādījuma statusu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.**

[Paraksti]